

Sygn. akt VI Ka 537/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SO Barbara Żukowska

SO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniach: 13 grudnia 2012 r.

sprawy **J. M. i M. M.**

oskarżonych z art. 278 § 1 i 5 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 18 czerwca 2012 r. sygn. akt IIK 1572/11

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonych J. M. i M. M. uznając apelację prokuratora za oczywiście bezzasadną,

II. stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz J. M. i M. M. kwoty po 619, 92 złote tytułem zwrotu kosztów obrony w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

M. M. i J. M. oskarżeni byli o to, że w dniu 27 stycznia 2010 r. w R. nr 3, rejonu (...), działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali nielegalnego podłączenia instalacji odbiorczej mieszkania, a następnie poboru energii elektrycznej, w ten sposób, że z zabezpieczenia przelicznikowego do listwy zaciskowej obwodów odbiorczych w mieszkaniu, czym spowodowali straty w wysokości 2034, 66 zł działając na szkodę (...) Spółka Akcyjna w J. ul. (...) (...)-(...) J.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 18 czerwca 2012 r. w sprawie sygn. akt IIK 1572/11:

1. uniewinnił oskarżonych J. M. i M. M. od popełnienia zarzucanego im przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 kk,
2. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił oskarżonym dowody rzeczowe znajdujące się na k. 205a akt,

3. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciążył Skarb Państwa i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz J. M. i M. M. kwoty po 1.963, 80 złotych tytułem poniesionych kosztów ustanowienia przez oskarżonych obrońcy.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uniewinnieniu M. M. i J. M. od popełnienia zarzucanego im czynu, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym zeznania świadków J. B., M. S., protokołu kontroli z dnia 27 stycznia 2010 roku oraz zestawienia zużycia przez oskarżonych energii elektrycznej i prawidłowa ocena okoliczności popełnienia czynu zabronionego, nakazują przyjąć, że oskarżeni M. M. i J. M. popełnili czyn zabroniony z art. 278 § 1 i 5 kk,

2. naruszenie przepisów postępowania, mogąca mieć wpływ na treść orzeczenia polegająca na naruszeniu dyspozycji art. 442 § 3 kpk, polegająca na niezastosowaniu się do wiążących wskazań Sądu Odwoławczego, poprzez brak przeprowadzenia dowodu z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu badań instalacji elektrycznych na okoliczność ustalenia innych możliwości nielegalnego poboru prądu przez oskarżonych, w szczególności nie wzięcie pod uwagę faktu, iż protokół kontroli wykazał naruszenie plomby monterskiej na osłonie listwy zaciskowej licznika oraz brak należytej oceny zestawienia poboru prądu przez oskarżonych przed dniem kontroli.

Stawiając powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylene zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Sąd Okręgowy w toku postępowania odwoławczego przeprowadził postępowanie dowodowe w zakresie prowadzonej przez syna obojga oskarżonych działalności gospodarczej w miejscu zamieszkania oskarżonych w postaci przesłuchania P. M. i dowody z dokumentów dotyczących prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Z zeznań P. M. wynika, że prowadził on działalność gospodarczą w miejscu zamieszkania oskarżonych w okresie od marca 2010r. do końca roku 2010. Treść tych zeznań znajduje potwierdzenie w dokumentach w postaci: zeznań o wysokości osiągniętego dochodu w roku 2010 (k. 363-370), wypisów z podatkowej Księgi Przychodów i Rozchodów (k. 371-372). Tak więc wyższe zużycie energii elektrycznej w okresie, na jaki powołuje się apelujący mogło wynikać z faktu prowadzenia tej działalności. Ocena jaką ilość energii elektrycznej mogła być zużyta przez P. M. z racji prowadzonego warsztatu nie jest możliwa z uwagi na rodzaj prowadzonej działalności, a ewentualna opinia biegłego w tym zakresie byłaby czysto hipotetyczna, o ile w ogóle możliwe byłoby jej wydanie. Zużycie energii elektrycznej zależałoby bowiem nie tylko od rodzaju urządzeń, jakich używał świadek, ale i czasu ich użycia, a odtwarzanie tego po ponad 2 latach nie jest możliwe. Tak więc zarzut apelacji o braku oceny przez Sąd Rejonowy zestawienia zużycia energii z okresu objętego zarzutem aktu oskarżenia i późniejszym jest w chwili obecnej pozbawiony podstaw.

Zupełnie pozbawiony jest racji drugi z zarzutów apelacji. Sąd Rejonowy dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego i kwestia możliwości (sposobu) poboru prądu została przez biegłego wyjaśniana w sposób jasny i rzeczowy. Opinia biegłego nie pozostawia wątpliwości w tym zakresie. Jej wydanie poprzedzone zostało oględzinami dokonanymi przez biegłego miejsca poboru energii elektrycznej i brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania tej opinii, która jest pełna, jasna, rzeczowa i logiczna. Zarówno z opinii biegłego, jak i zeznań świadków: J. B., jak i M. S. (k. 259 odwrot – 260, 261) wynika, że nielegalny pobór energii elektrycznej możliwy był jedynie wówczas, gdyby doszło do podłączenia instalacji odbiorczej z instalacją przed zabezpieczeniem przedlicznikowym. Świadek J. B. wprost stwierdził (k. 259 odwrot): „... Gdyby urządzenie, które kontrolowaliśmy nie posiadało zabezpieczenia przedlicznikowego a zabezpieczenie takie znajdowało się w innym pomieszczeniu, to nie można byłoby mówić o kradzieży energii z tego miejsca i za pomocą takiego przewodu jaki widziałem, który był wyrwany”. Jeśli zważyć na treść opinii biegłego, poprzedzonej przecież badaniem przez niego instalacji elektrycznej, to stwierdzić należy, że nielegalny pobór energii elektrycznej przez oskarżonych w sposób wskazany przez świadków J. B. i M. S. był niemożliwy.

Zestawiając treść zeznań tych świadków z treścią opinii biegłego należało dojść do wniosku, że kontrolerzy, tj. wyżej wymienieni dwaj świadkowie błędnie uznali, że zabezpieczenie przedlicznikowe było w miejscu, które widzieli, tymczasem było to zabezpieczenie konsumenckie. Świadczy o tym także rodzaj bezpiecznika 20 A zamiast 25 A. Błędy dokonane przez kontrolerów, których egzemplifikacją jest sporządzony przez nich protokół powodują, że ich zeznania nie mogą być uznane za wiarygodne i stanowić podstawy ustaleń faktycznych, tak jak by tego chciał apelujący. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku jest niesłuszny. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny wszystkich dowodów, w tym zeznań świadków J. B. i M. S.. Ocena ta była swobodna, zgodna z dyspozycją art. 7 kpk i jako taka podlega ochronie. Apelujący stawiając zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dokonuje swojej subiektywnej oceny dowodów. Wbrew twierdzeniom apelującego biegły rozważył inne możliwości nielegalnego poboru energii elektrycznej przez oskarżonych ale je wykluczył.

W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok jako trafny należało utrzymać w mocy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.

O kosztach obrony poniesionych przez oskarżonych orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 kpk.